

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՈՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԶՄԻՌՈՆԻԱՅ ՈՒՐԲԱԹ 13 ՄԱՐՏԻ 1853

ԹԻՒ 437

ԶՄԻՌՈՆԻԱՅ 13 ՄԱՐՏԻ

Հռոմէական մեր համադրի եղբայրք մէջ ժառանգական մը 'ի վեր պատահած դժբաղդ մէջերը և խռովութիւնները յայտնի են մեր յարգոյ ընթերցողները : Այս աղմուկը քիչ մը հանդարտած էր , և կ'երեւէր թէ բոլորովին պիտի դադարէ , ըստորում շատերը կը կարծէին , (թէպէտեւ մեր ատոր հակառակ կարծիք մը ունեցանք միշտ) թէ գերապատիւ Հասուն նախագահ արքեպիսկոպոսը որ Հռոմ գտնած էր , չպիտի վերադառնայ 'ի Կոստանդնուպոլս , և թէ սրբազան Պապը հռոմէական Հայ ժողովրդեան և մասնաւորապէս Միսիսիականից դառն և իրաւացի գանգատաւնայրը և աղերսանայրը ականջ դնելով՝ պատրիարքական պաշտօնէն պիտի զրկէ գլխից արքեպիսկոպոսը : Ի այց այս անկալութիւնը 'ի դերու ելաւ , և գերապատիւ Հասուն արքեպիսկոպոսը անցեալ ամսոյ 24ին հասաւ 'ի Կոստանդնուպոլս իւր հոգևոր իշխանութիւնը 'ի գործ դնելու համար , հետեւեալ խռովութիւնը նորոգեցաւ , և գրգռուութիւնը երթալով կը սաստիկանայ հռոմէական Հայ ժողովրդեան մէջ , որոց կողմանէ անմիջապէս հետեւեալ բողոքոյ թուղթը տարածուեց հրատարակեցաւ : որ անտարակոյս մասնաւոր նշանակութեան արժանի է , անոր մէջ պարունակեալ քանի մը կրօնական անկախ և հաստատուն որոշմանց համար :

«Հասունեան (նոյն արհի եպիսկոպոսը) Հռոմ մայրն վերադառնալով՝ այս երեքշաբթի օրը հասաւ 'ի Պոլս , որով հռոմէացեալ Հայ ժողովրդեան դժգոհութեան աւելիները նորոգուելով յիշեալ Արհի եպիսկոպոսին դէմ , նոյն օրը հետեւեալ բողոքը ուղարկեցին 'ի ձեռն գերապատիւ Կաթողիկոս Վիկտորիոս պատրիարքին ,

«ԲՈՂՈՔ

«Ան գերապատիւ վարդապետ և արհի եպիսկոպոս Հասունեան :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԻՈՒԾՄՈՒՆՔ

Բոլոր հանելուկներուն՝ որ հրատարակեցան լրագրոյս 434-435 և 436 թուոց մէջ :

ՀԱՆԵԼՈՒԿ	2 - Գիւր :
Ա	3 - Բաւադի :
Սալահայ :	
Բ	1 - Երեւ :
Սադ :	2 - Երեւ :
Գ	3 - Երեւ-ժանի :
Հանգահայ :	
Գ	1 - Երեւ :
Կապ :	2 - Օղ :
Ե	3 - Երեւ :
Երեւ - Երեւ կամ Երեւ :	
	1 - Եր :
ԱՌԵՂՆՈՒՄԸ	2 - Եր :
Ա	3 - Եր :
Երեւ :	
Բ	1 - Եր :
Օղահայ :	2 - Բա :
Գ	3 - Եր :
Պապահայ :	4 - Եր :
	5 - Եր :
ԱՌԱՐԿՈՒՄԸ	1 - Բա :
Ա	2 - Եր :
1 - Բա :	3 - Եր :
	4 - Եր :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

1. ՀԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ , որմէ կ'երեւ ՍԱՏԱՆԱ , ու երկու գուրս մնացած գիրերը՝ կրկնուած 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22.

վրայ իշխելու ջանք ընէ միշտ , և եթէ այս լուսաւորեալ դարուս մէջ կուրօքէն հնազանդութիւն պահանջէ անոնցմէ , տարակոյս չկայ թէ խիստ գայթակղական և ջառարան հետեւութիւններ պիտի ծագի այս կամակոր ընթացքէն : Անգին անցեալ ամսոյ 28ին շաբաթ օրը բաղնիքի ժողովուրդը խուռն յարձակմամբ մտեր են Ղալաթիայի Յիսուս Փրկիչ եկեղեցին երեկոյեան ժամերգութեան ժամանակը , և Հասուն արքեպիսկոպոսին հրամանագրերը , որ պատին վրայ կ'աւանդէին , սաստիկ սրտմտութեամբ վար առեր , պատուներ ու կոխան օտից են ըրեր : Ամանք 'ի կուսակցաց Հասունեանին փութացեր են գանգատելու այս դէպքին դէմ առ տեսուն ոտակականութեան Ղալաթիայի , որ անյապաղ հասեր է յեկեղեցին բաւական պահապան զօրքով , սակայն բաղնիքի արգէն ցրուած և տեղերին դացած էին : Հետեւեալ օրը՝ որ կ'ըրալի էր , մի և նոյն խռովութեանց տեսարանը կրկնուեց (որովագրի հռոմէական մեր Հայ եղբայրք եկեղեցւոյն մէջ , և կրնայ ըսուիլ թէ առաւել սաստիկ ցամաք :

Այս դժբաղդ և խիստ գայթակղական գրգռուութեանց և անկարգութեանց պատճառով ըլլալ յայտնի է . որուն խիստ դիւրին է բաւաւան անմիջապէս այս խռովութիւնները , եթէ փոխանակ գահաձեռնութեան և վրէժխնդրութեան ոգւոյ , աւետարանական ճշմարիտ քրիստոնէութեան ոգին , և մարդացելոյն (սասունջ) խնայողութիւնը և հեղուցութիւնը իրեն առաջ նորը և իւր վարուցը օրինակ ունենայ :

Պաղտատի բարեւերը Հայ ժողովրդեան կողմանէ մտերս յայտարարական թուղթ մը հասեր է 'ի Կոստանդնուպոլս առ ամենապատիւ տէր Յաւր սրբազան Պատրիարքին . որուն որդիական մը տերիմ երախտագիտութեամբ շնորհակալութիւն կը մատուցուի խոնարհաբար՝ փառն հայրական ջերմեանդ ջանիցը և աղգասիրական օժանդակու :

23. Ինչու որ ասորի մարտիկ ըսուած են :
24. Անուն է հալո :
25. Կապահայ որ կ'ըլլայ ագահ :
26. Կարմիր ծովը , Ղերմի ծովը , Գիւրի գետը , ևն :
27. Ինչու որ երկայն օրեր ունի :
28. Երեւան - Երեւանի որ աղտոտիկ թուիլի թերթիկները կը հանէ կոր :
29. Որպէսզի բարի 'ի Երեւ ընեն որ մեր մէջ տիկին է :
30. Կողով , Ժողով , սով , Ժողով , Կողով , հաւով , հով :
31. Սահմանականի կատարեալ երրորդ դէմերը որոնցմէ ցաւեցաւ երկու անգամ ցաւ ունի :
32. Երեւան վար կ'իյնայ , ու Երեւան-Երեւան միշտ վեր կ'երեւ :
33. Երեւան-Երեւան , Երեւան-Երեւան :
34. Երեւան-Երեւան , Երեւան-Երեւան :
35. Սալահայ , Սալահայ :
36. Երեւան-Երեւան թիւ չէ . երբ 'ի (հար)մըն ալ աւանդ 'ի Երեւան-Երեւան վերադառնալու անհաշիւ մասնիկ կ'ըլլայ , որովք 2000էն աւելի վերջացած բառեր ունի :
37. Հայր Երեւան-Երեւան որ Ուր ծնաւ :
38. Կապահայ :
39. Երեւան-Երեւան հարբող-Երեւան ըլլան նէ :
40. Երեւան (Երեւան) հետ :
41. 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 , 0 :
42. Երեւան-Երեւան :
43. Երեւան-Երեւան :
44. Երեւան (Երեւան) :

Թեանը . զոր 'ի գործ դրած է 'ի կառուցումն Հայոց եկեղեցւոյն 'ի Պաղտատ , յանուն ամենա սուրբ Երրորդութեան : Այս սուրբ տաճարը՝ Աստուծոյ ողորմութեամբ արդէն կատարուելէ վայելուչ և պայծառ շինութեամբ , և անցեալ ամին դեկտեմբերի 21ին օրը փառաւոր հանդիսիւ օծուել է : Եկեղեցւոյն մեծ դրան ճակատը հետեւեալ արձանագրութիւնը փորագրուած է .

Պաղտատ Թեանը՝ Աստուծոյ կառուցուող սուրբ տաճարս յանուն ամենասուրբ Երրորդութեան , 'ի քահանայապետութեան տեառն Ներսիսի Լ . Կաթողիկոսին ամենայն Հայոց , և 'ի պատրիարքութեան Կոստանդնուպոլսոյ տեառն (Յակոբայ արհի եպիսկոպոսի . արդեամբ և ծախիւք բարեպաշտ ազգիս Հայոց բնակելոց 'ի Ռադդատ , ընկալեալ զօծումն յազգասէր Առաջնորդէ տեղւոյս տէր Սեբաստիոն վարդապետէ Կոստանդնուպոլսեցւոյ . որոյ անխնայ շնորհատախարհութեամբ 'ի հիմանէ մինչև յաւարտ և 'ի լրումն ժամանեալ , անթերի բեղմնաւորութեամբ պսակեցաւ յամի Տեառն 1852 , դեկտեմբերի 21 ր :

Հետեւեալ յօդուածը՝ Թեպէտև փետրվարի 6ին գրուած և յուղարկուած էր մեզ 'ի Կոստանդնուպոլսոյ , սակայն գիտուածով մը նամակը խիստ ուշ ձեռքերնիս հասնելով , այսօր միայն կարող եղանք հրատարակելու դայն : Վասնորոյ այս ակամայ յապարդման համար ներողութիւն կը խնդրեմք յօդուածոյն գիտնական հեղինակէն :

Խառն-Թեան և խաղաղութեան վրայ խորհոր գիտելիք :

Տարւոյս առաջին օրէն խաղաղութեան բարեմաղթութիւններ եղան մեր ազգին : Եւ իւրապէս պատուական լրագիրը իմացուց , որ կրօնական խնդիրներու վերաբերեալ վէճերը քննելն իւր օրագրական սահմանէն դուրս ըլլալով , ինքը մինչև ցայժմ՝ Թեպէտև լուռ կեցած է , բայց պատրաստ է մատենագրական միջոցաւ արդարուութեան ըսելէ խաղաղութեան միջնորդ ըլլալու : Թեպէտև խաղաղութիւնը խիստ ցանկալի բան է , բայց ընդհանուր ազգին մէջ քանի որ խռովութիւն չկայ՝ խիստ գեղեցիկ կ'ըլլար խաղաղութեան մշտական մնալուն համար մաղթանքները ընել : այլ դանկիւ իբրեւ նոր բան մը մաղթել խիստ յարմար չէ . որով կ'երեւայ Թէ ընդհանուր ազգին խաղաղութիւն մաղթողը խռովութեանց արմատը ու պատճառը չէ քննել , չէ հասկնալ :

Յիշուի շատ իրարու հակառակ գրութիւններ հրատարակեցան և վէճերու առիթ տուին ,

բայց անոնց ազդեցութիւնը մասնաւորապէս ազգին հռովմական մասին վրայ էր . իսկ բուն Հայք առանց երբեք կռուոյ առիթ կամ գրգռուտալու , իրենց 'եկեղեցւոյն եղած նախատիքին դէմ բողբեցին և երբեք իրենց ազգակիցները չարհամարհեցին : Թէ ազգ ըսելով աշխարհակալնաց բաղմութիւնը կ'իմանանք , միթէ հռովմական Հայը զբուն Հայը նախատեց , ոչ . միթէ ասոնք զհռովմականս , ամենեւին ոչ :

Արդ կը հրաւիրեմ մատենագրութեան միջոցով արդարութեան պաշտպան և խաղաղութեան միջնորդ ըլլալու յօժարող մը և իյէ անձը , որ հետեւեալ գիտողութիւնները աչքի ներքեւ ունենայ , Թէ կը փափաքի ազգօգուտ ծառայութիւն մը ընելու :

Վասնի մը օր պաշտ իմ ազգակից եղբայրներուս բերնէն այս խօսքերը լսեցի . « Դու ինչ կ'ըսես , եղբայր , Հայերուն ամէնն ալ (իմա՝ բուն Հայերը) աստուածաբան են . Կաթողիկոսը աստուածաբան է և ձկնորսը աստուածաբան է . շիտակ ազգս շատ կը սիրեմ , բայց այս անկարգութենէ ամենեւին չեմ ակորժիր » : Այս գանգատը առջին անգամը չէ որ լսեցի . սակայն այս անգամուն աւելի ազդեցութիւն ըրաւ ինծի : Չեմ կրնար ըսել որ բողբողն անտեղի էր բարեկամիս տրտունջը . բայց աւելի ուղիւ կ'ըլլար , Թէոր ըսէր Հայերը քան զուրիշ ազգերը հաւատասէր են . այո՛ . այնպէս են , և յայտնի է , որ մարդ սիրած բանին վրայ շատկեկ կը խօսի : Ուստի լաւ կ'ըլլայ որ այս սաստիկ հաւատասիրութեան պատճառը քննենք :

Ազգերը ընդհանրապէս երկուքի բաժնուած կը տեսնանք . քաղաքական ազգ և կրօնական ազգ : Առաջին կարգի ազգերը կոտախարութեան տէր ըլլալով , բաց 'ի հաւատքէն՝ շատ ուրիշ միջոցներու կարօտ են ազգութիւնը ամբողջ պահելու : Վաղաքական յեղափոխութիւնները , վաճառականութիւն , արուեստը , երկրագործութիւն , ուսումնական ընկերութիւնք , ազգային տօնախմբութիւնք և հանդէսը , և այլն և այլն , իրենց բիւրաւոր օգտակար գրութեանց և խօսակցութեանց նիւթ կ'ըլլան : Երկրորդ կարգի ազգերը՝ որ հաւատով միայն ազգութիւննին կը պահեն ինչպէս է Հայ ազգը , բարձրագոյն կառավարութեան առջև 'ի կրօնից իբրեւ զատ ազգ կը համարուի , Թէ բնական և Թէ բարոյական օգտին համար պէտք է և միմիայն կարեւոր բանն է հաւատոյ նախանձայոյղ ըլլալը : Եւ թաղրէ՛ Թէ Հայ մը իւր հաւատքը չլաշտպանէ , հապաղէ՛ն զբան պաշտպանէ : Արդ հաւատոյ նախանձայոյղութիւն Հայու մը համար խիստ գովելի

ազգասիրութիւն է : Իսկ լուռ և ս հասնալու համար , դիցուք Թէ հայտադրի մը Լաւրովոյ օրէնսդիտութեան դպրոցներուն մէջ ազգաց իրաւանց գիտութիւնը վարժի այս դիտմամբ որ սորված ուսմունքովը իւր ազգին օգուտ մը ընէ : Կը հարցնեմ , այդ լուսաւորեալ մարդը ինչ օգուտ կրնայ ընել մասնաւորապէս իւր ազգին , որ իրաւունքը պիտի պաշտպանէ բաց 'ի կրօնքէն : Այս այսպէս հաստատելէն ետքը , խաղաղութիւն մաղթող բարեկամին կը հարցնեմ՝ Թէ ինչ և ինչպիսի ազգ է Կաթողիկոսն անուանեալը . ուսկից էր ծագումը և իր մէջը քանի՞ կը բաժնուի :

Յայտնի է որ Կաթողիկոսն քանի մը սոյն անուն եկեղեցականներու յորդորմամբ իրենց ազգակիցները հերձուած և ուղղափառութեան թըշնամի կարծող , և կրօնի ազատութեան համար կրօնական ազգէ մը բաժնուած , և բացարձակապէս կրօնական անուամբ ազգացեալ ժողովուրդ մի է : Այս սակաւաթիւ ժողովուրդը , որ մայրաքաղաքիս մէջ գտնուող մեծագոյն և ընտիր մասը հազիւ 15 հազար հոգիի կը հասնի , եկեղեցականաց ազդեցութեամբ եօթն կողմնակցութեան բաժնուած կը տեսնանք :

Եւ Վոլէճցի քահանայք , որ Հռովմայ Հայոց պարագման դպրոցին աշակերտներն են . բացարձակապէս հակառակորդք Հայ անուան և դուրսութեան : Վերջիշեալ ժողովութեան մէկ մասը ասոնց իշխանութեան տակն են :

Ի . Վ Ենեւտիկի Սիւրթարեանք կամ Լաւրացիք , որոնք առաջիններուն հակառակ Հայ անուան և դպրութեան պաշտպան , բայց միանգամայն հռովմադաւան , և կարծեօք , սկզբամբ բողբողն տարբեր առաջիններէն . և ըստ մասին տարբեր իրենց մէջ : Եւսոնք ալ կ'իշխեն ժողովրդեան մէկ միւս մասին :

Վ . Վ Ենեւայի Սիւրթարեանք . վերջիշեալ երկու դասուց մէջուղը բռնող երրորդ դաս մը եկեղեցականաց . ոչ յայտնի բարեկամ առաջնոյն և ոչ որոշ թշնամի երկրորդին : Ժողովրդեանս մէկ մասն ալ ասոնցն է :

Ի . Հասունեանք , սոյն անուն եպիսկոպոսէն ձեռնադրեալ եպիսկոպոսունք և քահանայք . որոնք վերջիշեալ Ե . դասին գործակից են , և իրենց թուոյ առաւելութեամբ կ'ուզեն ջնջել միւս քահանայից դասերը և իրենք մինակ տէր ըլլալ եկեղեցական իրաւանց և մտից : Եւսոնք ալ իրենց հատուած մը ունին ժողովրդեան մէջէն :

Ե . Ի Երանանու Լնտօնեան կրօնաւորք :

Օ . Ի Երանանու վանաց ազատ երիցունք : Այս երկու դասքը երիցանց՝ խռովութեան և խաղաղութեան ժամանակ անհոգ ընթացք մը բռնե-

- 45. Սախար :
- 46. Արար - ելը :
- 47. Երբոր Արար - ելի է :
- 48. Հարեալ - Սիրս կամ Սիրս - հարեալ :
- 49. Քալերը . (գալերը) :
- 50. Այն մէկ աչք , Այն քաղաք , Այն գոհար :
- 51. Վ անեյն :
- 52. Հանդերձին մէջէն կը գողնան Հ մը ու կը մը նայ անդէ՛ք զորն որ մէջտեղէն երկու կը կըսէրն ու կ'ըլլայ ան - քեթ , ու երբոր քեթ - անով կամ հանդերձ - անով կարկտեն , գողութիւն նին երեան չեղէր : Անդէ կը ձգեն ու կ'ըլլայ սեղան որ միշտ աչքերնուն առջևն է : Կը բռնեն ծախն ու կը պահեն օյ , որ կ'ըլլայ Սախար :
- 53. Փ գերը :
- 54. Նոր լուր ըսէ , նորիւ ըսէ , ու հին լուր . - Հայ չե՛մ ըսէ ու Յին չոսէ՛ . հա - չե՛մ կ'ըսէ , հալէս կ'ըսէ , հալէ կ'ըսէ , հալէս կ'ըսէ , հալէս կ'ըսէ , հալէս ըսէ՛ կը խոնարհի :
- 55. Ի - րոպան :
- 56. Թափը՝ որ ու նշան առնու խափառք կ'ըլլայ :
- 57. Բնիկներ՝ ընկուղի , և անկանողներ՝ անկողին : Այն պակսի՛ իսնոն կ'ըլլայ . իող պակսի՛ Ան նային կ'ըլլայ , ողն պակսի՛ անկանի :
- 58. Ա , օ , Կ , Կ , Կ , Կ կամ հա - օ , տճ . կամ 5 . Հին ձայնն է ու : Հին որ առաւ : Եղաւ մէկ հա :

- Երբ կիթն ածաւ՝ Հա - կիթ եղաւ . Հան պէս 'սեմ , հա - , Հա - , հա - , հա - , հա - :
- 59. Կրկին ք Լ , այն է՝ ք , օ - , ք , օ - . այսինքն Տա - ք - ք - :
- 60. Սին - ծովերը կը խորհոյն ու ծաղիկը կը սեղնէ :
- 61. Ածա - ք , ծովեր , օ - ք , օ - ք . օն ու ինն՝ որ է փր :
- 62. Երբուսալէմ գնացին ու ծաղ քեթին՝ որու մարդ չհաճիր . ու հաճի՛ երբ ծաղ քեթ է , փրկին ծաղ քեթ երթալով :
- 63. Արարալ , որ իր աղաղակէն՝ կ'ըլլայ արարալ :
- 64. Չիւս - Կաթողիկոս , որու մէջ չիւսն ու ղիւն կըսնան տեսնուի :
- 65. Երբոր անանց կը վալէ :
- 66. Ինչ - որ երկու աչքերու մէջ քեթն է . ինչպէս կ'ուզես նայէ՛ :
- 67. Ի քաղիկները :
- 68. Հաները (շ) կ'ուտուին , Բարեբը (Բաի) չեն ուտուի :
- 69. Ինչու որ երկու յե - քի մէջ զաղեալ է : Ինչու որ գո - քերնու մէջ կը ծածանի : Վ անդի խեղճը երկու չարե - ք մէջտեղէ մնացեր : Իււայի ու սատանայի : Իււ ինչու որ Եւա Արարական հետ չարալը երկրի երես առաւ և անդ թափառեցան :
- 70. Օյեր . որ աչքերնուն՝ ակնի՛ ձեռքի՛ փողի՛ Թիկնի ու պարանի մէջմտնելով՝ կ'ըլլան աչնոյ , ակնոյ , յե - քնոյ , փողոյ , ինչոյ , պարանոյ :
- 71. Ինչն . կ'ըլլայ դատաւոր ու մէկ ու ինն՝

(որ է մի) այսպէս կը բաժնէ .	
մ - 20	մ - 20
է - 7	ի - 11
ն - 22	31 անուան :
ի - 11	ի - 11
ն - 22	մ - 20 դերանուան :
ի - 11	62
93	մի 31 բային .
93	

- 72. Ինչ կա՛մ կա՛մ ինչ՝ մէկ ինչն կրնայ ընել :
 - 73. Նաւերու մէջ :
 - 74. Երբոր Ոսկի , Սարգիս , Օյիւսիւթ , Կաթողի , Լըմաս , Հուշան , Վարդ ու Սէնէֆէ կոչուելով՝ աղջիկ են :
 - 75. Օսանեալ ն տառն է , որ խոյ՛ բառին ծայրը դրօշակ իսկ չէ :
- ԹԱՐԳՄԱՆ ՈՒԹԻՒՆԲ
- 1. Չայն :
 - 2. Կնքամոր :
 - 3. Փետրուարի մէջ՝ ըստ որում կարճագոյնն է :
 - 4. Նարտի կամ խաղու թղթերը :
 - 5. Հայրդ :
 - 6. Նշին տապանին մէջ :
 - 7. Սէկ խարխիս :
 - 8. Ինչու որ կանոնաւոր՝ անկանոն ու պակասաւոր են :
 - 9. Փետրուարի 29ին ծնած ըլլայ նէ :
 - 10. Օսան հիւանդութիւնները ու Թեթև ու կիները :

լով ընդհանրապէս ժողովրդեան համընթաց մտ-
քը ալ իրենցն է : Այս փորձի ժողովուրդը
այս վեց եկեղեցական բաժանմանց ենթակայ ըլ-
լային էտք , այս բաժանմանքներն ալ ունի կրօ-
նի նկատմամբ : 1 . Իսկն կաթողիկ կամ գոլէճի :
2 . Կէս հերետիկոս կամ անվաւեր կաթողիկ Աբ-
բայի : 3 . Ինչ կարգէ ըլլալը անյայտ անտար-
բերք : Դարձեալ ժողովրդական նկատմամբ կը
բաժնուի : 1 . Հասունեանք կամ Գաղատացիք :
2 . Ինկերք կամ Պօլեցիք : Գաղատացիք ա-
նուամբ մի իմանար բուն տեղացիք , այս անունը
ներք մասնաւորապէս կարծեաց տարբերութի մը
կը յուսնեն . զոր օրինակ թէ Պօլեցի մէջ ծնած
մէկը Հասունեանց կողմնակից ըլլայ , կ'ըսեն .
դու ալ Գաղատացի եղար . իմա նոյնպէս Գաղա-
տացիին համար : 3 . Չեղբք , որոց հաւատոյ
կամ ազգի սիրոյ կայծը սրտերնուն մէջ մարած
ամէն բանի անտարբեր են բաց ի շահերէն :

Ի . Այս կարգէն են բուն Հայերէն բաժան-
եալ և կաթողիկաց վեճերէն ձանձրացած և եր-
րորդ աստիճանի եկեղեցական ազատութիւն
ձեռք բերելու յուսով դարձեալ կրօնական ա-
նուամբ ազգացեալ 1 աստիճ . որոնց վրայ և ոչ
մէկ կարգի հռովմէական Հայ երիցունք իշխա-
նութիւն չունին . այլ իրենց հոգեւոր մատակա-
րարութիւնը . լատինական եկեղեցւոյ երիցունք
կը հոգան . որով իրենք ալ սնտի համարձակու-
թիւն մը ստանալով , զիրենք Պրեկի կ'անուանեն .
չնայեմ ինչ տեսակ Պրեկի . ըսել է թէ ազգային
եկեղեցիէն և անունէն օտարացեալ այլակերպ
բան մը : Այս է ահա վերջի աղետալի վախճա-
նը վերջիջեալ բաժանմանց :

Պատեհաղմը երկու կերպ կ'ըլլայ . կամ զինու-
կամ բանիւ , և ըստ այնմ խաղաղութիւնը կամ
ուժոյ առաւելութեամբ միոյ կողման , կամ հա-
մոզմամբ երկուց կողմանց : Հռովմէական Հայ
եղբարց կուրը բանակուին է . ուստի խաղա-
ղութեանց միջնորդ ըլլալ ուղղորդ պէտք է եր-
կորդ . այսինքն համոզական կերպը գործածէ :
Իսկ եթէ իր յատուկ կարծեացը ուղենայ միւս
ներք հաւանեցնել գրով կամ բանիւ , իր խօսքը
թէ և արդար ըլլայ , ոչ միայն ընդհանուր աղե-
ցութիւն մը չընէր , այլև կողմնակցութիւնները
կ'աւելցնէ ի թշուառութիւն ժողովրդեան . ու
բուն մէջ տասը հոգի նոյն խնդրոյ վրայ միա-
կերպ մտածող չգտնուիր և խնդիրն ինքնին այն-
պէս խառն է , որ մուրացկանի մը կոշտակար հը-
նակարկատ ձորձին կը նմանի . որուն նախատիպը
ինչ կերպան , ինչ գոյն և ինչ ձև ըլլալը գուցէ
ոստայնանկ , բնազնինք և դերձակ մէկ տեղ
գան , չեն կրնար ճիշտ որոշել : Ի վերայ այս ա-

մենայնի առանց մասնաւորը քննելու , ընդհան-
րապէս խորհելով հռովմէական Հայ եղբարց խա-
ղաղութեան միջոցներն են . Ա . Միաբանութիւն
երիցանց՝ ամենայն կրօնական խնդրոյ մէջ : Բ .
Կրեւի իշխանութեան և թուոյն որոշումը : Գ .
Ժողովրդեան իրաւանց վերահաստատութիւն և
անոնց եղած զրկմանց օրինաւոր փոխարէնը : Դ .
Վաւերական միջոց մը ժողովրդեան դատական
պարտքը վճարելու : Տարակոյ չկայ որ խաղաղու-
թիւնը հաստատուի այժմեան միջոցները աստիճ
են . բայց միթէ այս խաղաղութիւնը յարատե-
կընայ ըլլալ . ահա խնդրոյ մէջէն նոր խնդիր մը ,
որուն վրայ անշուշտ կը մտածեն մը և իյէ կար-
գի հռովմէական երիցունք : Յայտնի է որ մեր
հռովմէական Հայ եղբարց լուսաւորեալ մասը ,
թէպէտ կաթողիկ անունը կը յարգեն իբրեւ ի-
րենց կրօնական տիրոջ , բայց Հայ անունն ալ
իրենց սիրելի է իբրեւ ազգային բուն անուն . և
չեն ուզեր ուրիշ անունամբ իբրեւ ազգ կոչուիլ .
մանաւանդ որ բոլոր Եւրոպայ զիրենք Հայ ա-
նուամբ կը ճանչնայ . Արդ այս եղբարց իրենց ա-
նունը մոռցնելու ջանալը բոլորովին անտեղի և
անկարելի է . ուստի պէտք է բոլոր ազգին մի ա-
նուն և մի կրօն տալու համար՝ կամ Հայերը
կաթողիկ ընել կամ կաթողիկէն Հայ :

Երկր միջոցը անգործադրելի է . վստահ բուն
Հայերը կ'ըսեն . « Մեր առաքելական և լուսա-
ւորչական եկեղեցւոյ երեւելի դիմոյն անունը կա-
թողիկոս է ի սկզբանէ հետէ . մենք որ անոր հո-
գեւոր որդիքն ենք , կաթողիկէ և ուղղափառ ե-
կեղեցւոյ որդիքն ենք . և նոյն եկեղեցւոյ որդի
են նաև բոլոր լատինաձև յորժրջմամբ կաթողիկ
անուանեալներն , և շատերը Հայոց կաթողիկո-
սական եկեղեցւոյ կարգովը միտեալ , դրոշմաւ ,
և հաղորդեալ ի ծնէ : Արդ կաթողիկէ անունը
մեզի նոր կամ օտար բան մը չէ . այլ բուն իսկ
մերն է ի նախնեաց անտի : Սենք յայտնի մե-
կուն հետ հակառակութիւն չունինք , բայց մի-
այն մեր սուրբ աւանդը կը պաշտպանենք նախա-
տալին դէմ : Ինչ է մեր յանցանքը . միայն այս
թէ մենք Հռովմայ գահը չենք պաշտօն : Եր-
բայ , Արամայ յանցանքէն մինչև երէկուան
յեղափոխութիւնը մարդուս սխալական ըլլալուն
յայտնի փորձերն են . նոր աշխարհի վայրենիք
և հին աշխարհին , և նոր փիլիսոփայք միաբան
կը խոստովանին թէ մարդս սխալական է և փոր-
ձառութեան կարօտ : Սիայն հռովմէական ե-
րիցունք կըսեն թէ Պապն անխալ է : Հայ մը
դերբնական բացատրութեան չկրնար հաւանիլ ,
և կը հետեւցնէ , ուրեմն Պապը մարդ չէ : Սենք
պարզապէս Բրիտանացիական ենք . ուղղորդ պապա-

դաւան ըլլայ . մեզ փոյթ չէ : Երբ մեզի լսեն
թէ Պապն ալ մարդկային տկարութեւ պաճեալ
պարզապէս մարդ է . մենք ալ , կարծեմ՝ շատ
ուրիշ քրիստոնեայ ազգերն ալ այս անձին բարձր
պաշտօնին վայել յարգանքը կ'ընուիրենք :

Դանք հիմա կաթողիկէնքը Հայ ընելու : Ինչ
հակառակութիւնք չեն ծնանիր արդեօք այսպիսի
ձեռնարկութեան այս միջոցին վրայ խոր-
հիլն անգամ այժմ անտեղի է :

Խաղաղութեան միջնորդ ըլլալու փափաղողը
նախ պէտք է խառնութեան աղբիւրները ցամ-
բեցնէ որ հռովմէական կղերին վանքերէն և վա-
նատուններէն կը դիմին : Ժողովուրդը իրենց աղ-
գակցաց հետ չեն վիճեր . քաջ դիտեն որ Հայ
անուամբ ամէնքն ալ իրարու աղբակից են ու
Քրիստոսի անուամբ հաւատակից քրիստոնեայ ու
վեճը բոլոր երիցանց կը թողուն . բաւական է որ
իրենց ժողովրդեան իրաւունքը չյափշտակուին :

Դու որ արդարութեան պաշտպան և խաղա-
ղութեան միջնորդ ըլլալ կը փափաղիս անխալ
աղբի ճը , ու որ ըլլաս նէ ըլլաս քու տունը . նախ
կարգադրէ , ետքը թէ կրնաս , դրացիիդ կարգ-
ու կանոն սորվեցուր . յիշէ միշտ աչքի մէջ գե-
րանին ու շուքին պանչելի օրինալը : Իսկ թէ
քու մասնաւոր կարծիքդ ազգին առաջարկէս ,
գլխոյդ վրայ վեճեր կ'աւելցնես . մէկ առաջար-
կութեանդ հարիւր ուղի կամ ծուռ պատասխան
կ'աւանդես , և կը դառնաս խալ տղա մը՝ որ ըն-
կերաց առջին ոտոտտէ քանի որ մէկը կ'ըսէ , չէ
Իսա Բանը չեմ առնիր , և միւսը կը կրկնէ , Իսա չեմ
առնիր ան Բանի , ինչպէս վեճին բունն ալ որ
մտածես տղոց խաղ մի է :

Գրութիւնս համառօտելու համար կ'ըսեմ .
Ազգասիրի մը սրբազան պարտքն է ազգին բա-
ւոյն համար ձեռքէն եկածը ընել . բայց չիլը
ցածը պէտք է ժամանակի թողուլ :

Բահանայի մը պաշտօնը խաղաղութեան պաշ-
տօն է . և թէ որ քահանայն խառնութեան առիթ
տայ , իւր պաշտօնին սրբութիւնը կը պղծէ :

Անխալի Ժողովուրդ
Յ . Սիւն .

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ , 9 ՄԱՐՏԻ

() ամանեան տէրութեան ամէն կողմէն եկած
լուրերը ընդհանրապէս խիստ հաճելի են : Չմե-
ռը ամէն տեղ շատ բարեխառն եղաւ այս տարի .
և հետեւաբար կը յուսացուի թէ հունձերը ա-
ռատ պիտի ըլլան և երկրագործաց աշխատանքը
յաջողութեամբ պիտի պսակուին :

Բ Ա Ռ Ա Ս Ա Ղ	Տ Ա Ռ Ա Ս Ա Ղ
1. Յոյն :	Փ գլխադիրը :
2. Հոյն :	Բ
3. Բ	Օ գլխադիրը :
4. Բ	Գ
1. Այր :	Գ
2. Այր :	Գ
3. Սայր :	Գ
4. Սայր :	Գ
1. Սէր :	Գ
2. Սէր :	Գ
3. Սէր :	Գ
1. Ս :	Գ
2. Ս :	Գ
3. Ս :	Գ
4. Ս :	Գ
1. Ս :	Գ
2. Ս :	Գ
3. Ս :	Գ
4. Ս :	Գ
1. Ս :	Գ
2. Ս :	Գ
3. Ս :	Գ
4. Ս :	Գ

Բ Ա Ս Ա Ս Ա Ղ	Տ Ա Ռ Ա Ս Ա Ղ
1. Շուր :	Բ
2. Շուր :	Բ
3. Շուր :	Բ
4. Շուր :	Բ
5. Շուր :	Բ
6. Շուր :	Բ
1. Ս :	Բ
2. Ս :	Բ
3. Ս :	Բ
4. Ս :	Բ
5. Ս :	Բ
6. Ս :	Բ
1. Ս :	Բ
2. Ս :	Բ
3. Ս :	Բ
4. Ս :	Բ
5. Ս :	Բ
6. Ս :	Բ
1. Ս :	Բ
2. Ս :	Բ
3. Ս :	Բ
4. Ս :	Բ
5. Ս :	Բ
6. Ս :	Բ

Հ Ո Մ Ա Ն Ո Ւ Ն Ա Վ Ռ Ի Տ
1 - Ե
2 - Բ
3 - Ե
4 - Ս
Ուղ ինչքով զարդարած , Սենք պատուով միշտ պատած , Սենք , ցած , փոքր հաճ սակով Կ'աւանդուի գին ներով : Այս խանութն է :
Սուղ ինչքով զարդ առած , Սենք պատուով միշտ պատուած , Սենք , փոքր հասակով Կ'աւանդուի կին ներով : Այս ալ խանութն է :
Յարգւոյապատիւ հրատարակիլ . Կը խնդրեմ որ ըսգրոյդ 454 , 455 և 456 թուոց մէջ հրա- տարակեալ հանկուկներուս լուծմունքը սուղին խոստացեալ բառարանները իմ կողմէն նուիրելու շնորհ ընէք , զորոնք այսու աւթիւն ձեր յարգութեանը կը իրենիմ :
Աղմուկութեան ձերուս , Խ . Տ . Յ . Խ . Յ .
Բ Ա Ր Ո Յ Ա Վ Ա Ն Ա Ռ Ա Տ Բ
Ճշմարտութիւնը Աստուծոյ զաւակն է : Սեր ամէնէն վստահութեամբ թշնամին սուտ բարեկամներն են :

Դրամանոցին (պանքա) հաստատութիւնը և մօտաւոր գործադրութիւնը հասարակութեան վրայ բերկրալի ազդեցութիւն մը ըրաւ . և բոլոր վաճառականները մեծ ու պզտիկ , անոր օգուտս կար անօրէնութեանցը և հետեւութեանցը վրա յօք կը խօսին : Կառավարութիւնը միայն ունի պէշէ՛ք ըսուած արծաթ դրամները հետզհետէ ժողովել շրջաբերութենէն . և այս կերպիւ տալ ըսկոյ չկայ թէ փոխանակութեանց գինները գիւրութեամբ և կատարելապէս պիտի որոշուին , և այսուհետեւ յանկարծ բարձրանալու և իջնելու փնասակար փոփոխութենէն ազատ պիտի ըլլան վաճառականները :

Ռուսաց տէրութեան արտաքոյ կարգի դեպքան և լիակատար իշխանութիւն ունեցող բարձրապատիւ Սէնթօքսփ իշխանը՝ ընկերութեամբ բաղմամբիւ պաշտօնատարաց անցեալամայ 24ին Կրօմօնէյ անուն շաքշարժ ֆուէկաթով կայսերական պալատը գնաց և օգոստոսիառ Սուլթանին ներկայանալով , յանձնեց անոր իւր վկայական գիրքը , որով վեհափառ Նիկողայոս կայսրը իւր արտաքոյ կարգի դեպքանը կ'անուանէ զյիշեալ իշխանը Բարձրագոյն Դրան քով : Օգոստոսիառ Սուլթանը բազում մարդասիրութեամբ և պատուով ընկալաւ զբարձրապատիւ Սէնթօքսփ իշխանը , նմանապէս անոր հետ եղած երեւելի անձինքը : Կայսերական պալատէն դառնալու ատենը , յիշեալ մեծատիճան իշխանը բարձրապատիւ Խոսրէվ փաշային հոյակապ բնակարանը հանգիստ պէցաւ , և երկար ժամանակ տեսութիւն ըրաւ այս ծերունազարդ երեւելի անձին հետ :

Մնացեալ շաբթու բարձրապատիւ Սէնթօքսփ իշխանը շրջաբերական նամակներ յուղարկեց մայրաքաղաքիս մէջ քառուած օտար տէրութեանց դեսպաններուն . որոց կը ծանուցանէ , թէ իւր օգոստոսիառ տէրը Ռուսաց վեհափառ կայսրը՝ արտաքոյ կարգի դեսպան և լիակատար իշխանութիւն ունեցող պաշտօնեայ անուանած է զինքը ի Կոստանդնուպօլիս , ուր քիչ մը ժամանակ պիտի մնայ : Յիշեալ մեծատիճան իշխանը կը յուսայ , թէ որչափ ժամանակ որ մայրաքաղաքս պիտի բնակի , սիրայօգ կատարեցութիւնները պիտի չգաղաթն երբեք իւր և բարեկամ տէրութեանց դեսպաններուն մէջ :

Հօրանտիոյ տէրութեան ֆուէկաթը Տիէրպան անուն ամուսն Յին հասաւ ի մայրաքաղաքս , ուր շաբթի մը մնալով վերստին պիտի մեկնի :

Կայսերական խոհեմ կառավարութիւնը տեսնելով որ այս օրերս նորէն բորբոքեցաւ հոռով մէական Հայ ժողովրդեան մէջ եղած ցաւալի խռովութիւնը՝ Հասունեան արքեպիսկոպոսին Կոստանդնուպօլիս վերադառնալով , արժանահամարեցաւ արգելել որ յիշեալ Արքեպիսկոպոսը , նմանապէս տէր Պօղոս և տէր Աբրահիմ Սաղաքեան քահանաները ժամանակ մը չերթան հոռով մէական Հայոց եկեղեցին , ըստ որում Բարձրագոյն Դուռը հարկաւոր եղած դատաստանական բնութիւնները պիտի ընէ այս վեճին վրայօք :

Սաի պատուական լրագրոյն մարտի 4 Թուոյն մէջ հետեւեալ լուրերը կը կարդամք :

«Մնացեալ շաբթի օրը ամենապատիւ սրբազան Պատրիարք հայրը Բ. Դուռը գնաց շնորհաւորելու նորնոր արտաքին գործոց պաշտօնեայ վսեմափայլ Ռիֆաթ փաշան , որ արժանաւայել մեծարանօք ընդունեց Նորին Արքադուլութիւնը :

«Մեկէն սրբազան Հայրը Օրթաքիւղ գնաց մեծապատիւ Աշխաթեան Կարապետ ամիրային յուղարկաւորութիւնը կատարելու , որ առջի գիշերը իւր մահկանացու ընթացքը կնքեց երջանիկ ծերութեամբ ի հասակի 108 ամաց :

«Հանգուցեալ ժամանակաւ ազգերնուս խիստ երեւելի և առաջին սեղանաւորներէն մէկն էր , և երկար ատեն Սարափար Բեհիսաղ եղած ըլլալով , ազգին մատուցած մեծամեծ ծառայութիւններուն և բարեպաշտական գործքերուն յիշատակը՝ Բեհիսայ Աբրայ պատուանունին հետ անընդուն կերպով տպաւորուած էր ամենուն մտքին ու սրտին մէջ :

«Տիւղեանց մեծանուն գերդաստանէն աղանուփայլ Լըանուհի տիկինն ալ անցեալկիրակի գիշեր իւր մահկանացու ընթացքը վճարեց

անմիջեմար սեոյ մէջ Թողով իւր ընտանիքը :

«Աշխուհեյն յուղարկաւորութիւնը երկուշաբթի օրը փառաւոր հանգիսիւ կատարուեցաւ և մարմինը Դուռու 25 շէնի գերեզմանատունը թաղուեցաւ :

«Չորեքշաբթի օրն ալ Աշխարիւրեան Սկըրտիշ ամիրային մօրը առաքինուհի և ազգասէր Նազէնի տիկինը յուղարկաւորութեան տխուր հանգէսը կատարուեցաւ , և մարմինը Խասկիւղի գերեզմանատունը թաղուեցաւ » :

ԱՐՏԱՐԻՆ ԽՈՒՐԻՔ

ԱՅՈՂԻԱ . 1 յնտոն , 4 Սարտի ըստ նոր տումարի : Ազգային երեսփոխանաց ժողովոյն մէջ օսմանեան տէրութեան խնդրոյն վրայօք հարցմունքներ ըլլալով Տիւրքիյ Աթիւարթ լրտէն , որ Բարձրագոյն Դրան անկախութիւնը կը պաշտօնեայնէր , ըստ Տոհն Ռասէլ պատուական ատենախօսութեամբ մը հաստատեց Սթիւարթ լրտին յառաջ բերած իրաւունքները և ըսաւ , թէ Նիզիւան պէտք է որ փափագի անվնաս պահել թուրքաստանի անկախութիւնը , որ շատ անգամ երապական դաշինքներով և պայմանագրութեամբ հաստատուած է : Սեն Բրիտանիան միշտ հաւատարիմ բարեկամը պիտի ըլլայ , ըսաւ , Բարձրագոյն Դրան , հերիք է որ լրտ Սթիւթֆորտ տը Ռէտքլիֆ մէր դեսպանին մտերիմ խնդրանքը ականջ դրուի :

Բաղաբական փախստականաց խնդրոյն վրայօք հարցմունքներ եղան հասարակաց խորհրդանոցին մէջ , և ըստ Բէրքլիֆ յանուն կառավարութեան պատասխանեց , թէ փախստականները Նիզիւի երկրէն արտաքսելու ի պաշտօնէ խընդիր մը չեղաւ օտար տէրութիւններէն . սակայն եթէ այսպիսի խնդիր մը ըլլայ , Սեն Ֆրիտանիայ կառավարութիւնը պիտի մերժէ զայն :

Ի որտ Սթիւթֆորտ տը Ռէտքլիֆ այս օրերս մեկնեցաւ Կոստանդնուպօլիս երթալու Փարիզի և Վիենայի ճանապարհաւ :

ԳԱՅՂԻԱ . Փարիզ , 8 Սարտի ըստ նոր տումարի : Կայսերական կառավարութիւնը զբաղեալ է միշտ զանազան կարգադրութիւններ հաստատելու : Հասարակութեան անգործութիւնը և ապահովութիւնը հաստատուն պահելու համար :

Ռուսաց կառավարութեան կողմանէ զօրացեալ Լեզարֆը արտաքոյ կարգի դեսպանի պաշտօնիւ անցեալները հասաւ ի Փարիզ , և քանի մը անգամ ներկայացաւ Նաբոլէոն Կայսեր : Կըսուի թէ յիշեալ երեւելի անձին պաշտօնը սրբազան տեղեւոյ խնդրոյն կը վերաբերի :

Սթիւթֆորտ անուն Կաղղիոյ պաշտօնական օրագիրը սուտ հանելով քանի մը քաղաքական լուրերը որ տարածուեցան Եւրոպայի մէջ այս վերջի ժամանակներս , կըսէ թէ , թէպէտեւ Լըուսաղէմի սուրբ տեղեւոյ գործոյն վրայօք բարեկամական բացատրութիւններ եղան ի Բեզրոպուրկ մեր դեսպանին միջոցաւ , սակայն այս խնդրոյն կատարեալ որոշումը ի Կ. Պօլիս պիտի ըլլայ :

Ի ըստ Սթիւթֆորտ տը Ռէտքլիֆ , որ Սեն Ֆրիտանիոյ դեսպան է ի Կոստանդնուպօլիս , 1 յնտոնէն հասաւ ի Փարիզ , ուր քանի մը օր մնալով պիտի մեկնի Վիենա երթալու , ուսկից Կոստանդնուպօլիս պիտի երթայ իւր բարձր պաշտօնը ի գործ դնելու :

ՁԱՆԱՁԱՆ ԽՈՒՐԻՔ

ՁԻՆԱՆԻԱ , 15 Մարտի :

Մնոյս 2ին քաղաքիս կառավարութիւ պալատը փառաւոր հանգիսիւ կարգացուեցաւ կայսերական հրովարտալը , որ կանուանէ զբարձրապատիւ Ալի փաշան ընդհանուր կուսակալ Իզմիրի նահանգին : Այս ընթերցման ներկայ գտնուեցան քաղաքական ժողովոյն բոլոր անդամները , հպատակ ազգաց հոգեւոր հովիւները , ազգային հոգաբարձուները , արհեստաւորաց ղըխաւորները , և ամէն հիւպատոսաց առաջին թարգմանները :

Յիշեալ բարձրապատիւ ընդհանուր կուսակալին անօրէնութեամբ արգիլուեցաւ , որ այսուհետեւ , բաց ի ոստիկանութեան զօրքէն , ոչ ոք չիկրնայ զէնք կրել իւր վրան . և ով որ այս հրամանին դէմ ընթացք մը ունենալու ըլլայ ,

առաջի անգամը 30 օր պիտի բանտարկուի . երկրորդ անգամը 60 օր . իսկ երրորդ անգամին թին (քիւրէկ) պիտի յուղարկուի : Այս հրամանը մուսուլմանի (թէլալ) միջոցաւ հրատարակուեցաւ :

Բարեկամ տէրութեանց հիւպատոսները , այլև մօրիւ Ռոմէն Տէֆոնէ Կաղղիոյ ծովապետը , որ Իզմիր կը գտնուի , այցելութեան գացին անցեալ շաբթու բարձրապատիւ Ալի փաշային :

Նահանգիս նախորդ ընդհանուր կուսակալ վսեմափայլ հաճի Քիւսովի փաշան մարտի 3ին օսմանեան Ֆիէլի Պաշէ շաքշարժ ֆուէկաթով մեկնեցաւ Կոստանդնուպօլիս երթալու :

Կղղիպոսի վսեմափայլ Սէհէմէտ Ալի փաշային օրգին վսեմափայլ Սէհէմէտ Ալի փաշան ընկերութեամբ բաղմամբիւ պաշտօնատարաց և սպասաւորաց , անցեալ ամայ 28ին աւստրիական շոգենաւով հասաւ Իզմիր Կոստանդնուպօլիսէն դալով , և նոյն օրը իրիկուան դէմ մեկնեցաւ Ալէքսանդրիա երթալու :

Դժբաղդութեամբ տաննահինգ օրէ հետէ քանի մը եղեւնագործութիւններ տեղի ունեցան Իզմիրի մէջ . մանաւանդ անցեալ շաբթու երեք Յոյն երիտասարդք , որոնք ազգական ևս են իւրարու հետ , ժառանգութեան բաժանման վրայօք կռուելով , երեքն ալ չարաչար վիրաւորեցան . որոցմէ մէկուն վերքը մահաբեր ըլլալով՝ հետեւեալ օրը մեռաւ :

Շաբթի օրը կէս գիշերը երեք ժամանցած թէթե երկրաշարժութիւն մը զգացինք :

Վիենայէն հասած վերջին լուրերը կը ծանուցանեն , թէ Աստրիոյ վեհափառ Կայսեր առաջնութիւնը օր ըստ օրէ լուանալու վրայ է . և Կայսրը վիրաւորող Նիկոլանի Լիպէնի անուն եղեւնագործին դատատանական բնութիւնը ըլլալով , մահուան դատապարտուեր է և անցեալ ամայ 14ին օրը հրապարակաւ սպանուեր է :

Պրուսայէն մարտի 5 ամսամթուով կը գրեն :

«Բաղաբիս հոգեւոր հովիւ գերապատիւ տէր Գէորգ սրբազան արքեպիսկոպոսը , որ գրեթէ ինը տարիէ հետէ իւր առաջնորդական պաշտօնը ամենայն արժանաւորութեամբ ի գործ կը դնէ , թէ անձնական տկարութեան աղաղաւ և թէ ժամանակիս այս կամ այն դէպքերուն պատճառաւ իւր հրաժարականը տուած էր ազգային տարեկան հոգաբարձուաց ժողովոյն և կը պատրաստուեր ճամբայ ելլել , երբոր արհեստաւորաց ընկերութիւնները (էմաֆ) գրեթէ ամէնքը միարան յատուկ աղերսագրով աղաչեցին զնա բազում թախանձանօք որ իւր մնաց այս որոշումը փոխէ : Ուստի յիշեալ սրբազանը ստիպուելով զինանի իւր սիրելի հոգեւոր հօտին խնդրանքը , խոստացաւ շարունակել իւր պաշտօնը

ԱՐԽԻՏՐԱՆԱՆ ԽՈՒՐԻՔ

ՁԻՆԱՆԻԱ , 15 Մարտի :

Մեր վերջի թիւէն ետեւ երեւելի փոփոխութիւն մը չեղաւ : Բառասուն կողովի չափ աֆիոն ծախուեցաւ 100 զուռուշ չէքին , Նիզիւի տեւսակ փալամուսին արժէքը 60-64 զուռուշ է , և այս գիններով 12,000 կենդինարի չափ վաճառեցաւ : Յորեանը ըստ տեսակին 17-23 զուռուշ կ'արժէ քիլէն : Տորոնին գինը 260-278 զուռուշ է կենդինարը :

Բնապէս Դրամախոսութեան , Հիմնոց Դրամով վճարել :

1 յնտոն	111/3-112
Մարտիւի	176/3-177
Թրքեստ	412-414

ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆ

Արշալոյսոյ գրաստունը ծախու գրուած է երկու հատար բառերով հայկազնեան լեզուի , Հատարակ և Յատուկ , Միեմար Արքաճօր և իւր աշակերտաց շնորհ : Այս գրեանց տէրը Դրամայ կարօտութիւն ունենալով , չափաւոր գումով միայն ունի տուլու զոնանք :

Հատարակիւ և տէր լրագրոյն , Դրամա Գ . Պալապալարեան :

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ԱՐԸԱՆՈՒՍՈՅ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ ԾԱՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ

ՅԵՒԵԼՈՒԵՐ

ԶՈՐՍ ՀԱՐՒԻՐ ԵՐԵՍԵՐՈՐԴ ԵՕ ԹՆԵՐՈՐԻ ԹՈՒՈՅՆ

ԵՐԵՒԱՆԻ ՍՈՑ ԵՐԵՐԵՍԵՆ

ԶՄԻՒՆՈՒՄ, 13 ՄԱՐՏԻ

Քանի որ ժամանակէ հետէ Մալիկը տեսաւ որ լրագիր մը կը հրատարակուի Կոստանդնուպոլսոյ մէջ, որուն խմբագիրն է Գուլայի Յոյն մը . որ թուրքերէն խօսքերով և յունարէն գրով կը շարադրէ իւր թերթը, որպէս զի Մատուլի Յոյները, որ ամենեւին անտեղեակ են յունարէնին, զուրկ չմնան օրագրաց մէջ հրատարակեալ լրաց գրութե մէկ մասէն: Այստեղից լրագրոյն սահմանները և խմբագրին պաշտօնը և կարողութիւնը յայտնի է. ուստի եթէ իւր սահմաններէն յանկարծ դուրս ելլելով՝ խելքը չհասած աստուածաբանական խնդիրներու մէջ մտնէ, և վճիռներ տայ, երբոր իւր իսկ եկեղեցւոյն՝ Հայոց վրայօր նմանապէս ուրիշ քրիստոնէայ ազգաց վրայօր ունեցած գաղափարացը և կարծեացը անտեղեակ է, այսպիսի անձին համար, կըսեմք, ինչ կրնայ մտածուիլ արդեօք: Գուլայի ուրիշները այս բանին աւելի ծանր անուն մը տան, և իրաւամբ, իսկ մեր կը բաւականանալք թէ թիւ ամուսնութիւն միայն անուանել զայն, Բայց ինչպէս հաւատարիմ աղբիւրէ մը խմբագրէր յետագայ խմբագրութեամբ մը պատարարներ և գաղափարներ է այս ընթացքը: Կոստանդնուպոլսոյ Յունաց սահմանադրութիւնը Գաղափարէն:

Սեր կողմանէ աւելորդ համարեցինք յատուկ պատկերաստման մը հերքել Մալիկը լրագրոյն անհիմն յօդուածը. ըստ որում Մալիկը սրտուսկան լրագիրը խիստ վայելիչ է, ընդարձակ և հիմնաւոր կերպիւմ մը ի գործ դրած է այս աշխատանքը իւր թերթին մէջ որ ի 18 փետրվարի, վասնորոյ կը բաւականանալք նոյն արժանաւոր պատասխանը հաղորդել մեր բարեսէր ընթերցողացը. որ ահաւորիկ:

Մայրաքաղաքի մէջ հրատարակուած յունարէն գրով և տաճիկերէն խօսքերով Մալիկը լրագրին փետրվարի 10 թուոյն մէջ մեր ազգին վրայօր հետեւեալ ուշադրութեան արժանի յօդուածը տեսնելով, պարտաւորութիւն համարեցինք մեզի թարգմանութեամբ լրագրոյն ընթերցողներուն հաղորդել, մեր կողմէն հարկաւոր եղած քանի մը խորհրդածութիւններ ընելով անոր վրայ:

Հաւատարիկ յիշեալ յօդուածը:

«Հայապիկի եղբայրներս» վրայօր:

«Հայ ժողովուրդը» Յոյն ժողովուրդէն հետ սկիզբէն ի վեր թէ ազգաւ և թէ կրօնով ամեն խաչապաշտներէն աւելի իրարու մօտ ըլլալուն աւանդին տարակոյս մը չըլլալով, ամեն տեսն և անպառնաւ այս ազգերն իրարու հետ միանալով, ամեն կերպիւմ ի բնէ մի և նոյն նախահօր զաւակներու պէս իրարու օգնելին անտարակոյս կարեւոր և հարկաւոր է:

«Պատմիչներուն շատերուն խօսքին նայելով, հին Յունաց ժամանակը Յասոն անուն կտրիճ մը՝ այն ատենի թագաւորին հրամանաւր՝ դործոյ մը սրտառաւ շատ մը զորքով Վրաստան (Կիւրճիստան) խրկուեցէ: Յիշեալ Յասոնը իրմէն թիւ թիւ հաւաքեալ անոնց անցած ժամանակը՝ Վրմէնու անուն իրեն նման յոյն կտրիճի մը հետ միանալով, երկուքը մէկ տեղ Վրաստանի վրայ պատերազմի գացեր և հոն յանձն առած գործերին կատարելէն ետեւ, Յասոն իր զորքը կրկին Յունաստան է դարձեր, բայց Վրմէնու, մինչև ցայժմ Վրմէնիս անուամբ կոչուած երկրէն աւելի անարժէքով, հոն հաստատուեցէ, անթիւ զաւակներ ունեցեր է, անոնց իշխան եղեր է և անոր սերունդէն յառաջ եկողներուն բոլորը Վրմէնեանք, այսինքն Վրմէնոսի գաւկըները կոչուեցին են, և երթալով այս սերունդը շատ աճեր թէպէտ զատ աղքի մը պէս եղեր է, բայց անոնց ալ սկիզբը հռոմէներուն պէս Յունացմէ ծագած ըլլալով, ոչ անոնք մեղմէ և ոչ ալ մենք անոնցմէ զատ ենք: Այսու ամենայնիւ երկու ազգին մէջէն խելքը չհասող խակ

մարդիկներէն ոմանք կրօնական սահմանադրութեանց մէջ տարբեր տեսնուած մէկ քանի սովորութիւններուն նայելով՝ մեզ իրարմէ զատ կը համարին, և իրարու հետ հակաճառութիւն ընելով ու վտաճուցիչ խօսքերով ու վարմունքներով մէջ տեղերնիս պղտորութիւն կը ձգեն: Արոնց ամենն ալ անկրթութենէ յառաջ եկած ըլլալը փորձով հաստատուած է. և անպառնաւ այս երկու ազգաց մէջ քանի որ զիտունները աւելան, մեր այն մեջերնիս ըլլալք միաբանութեանը արդեւ եղող մէկ քանի սովորութիւններն ալ վերնալով, կրօնքունս դաւաճանող պապականներուն և բողոքողներուն ջանիքը հակառակ՝ կրօնի մէկ ըլլալքնուն և իրարու ալ աղքիկ տալ առնելու համար միաբանելուն տալ ըստից չկայ:

«Եւ դոհուութիւն Մտուծոյ, մեր այս արդարաւոր վեհափառ թագաւորնուն օրով ամեն մարդուն ընտանիքը, պատիւը և ստացուածքը ապահով և վտանգէ ազատ ըլլալով, ասանց պաշտպանութեանը համար իրարու հետ միանալին հարկ չըլլար: Սիսին թէ ամեն մարդուն կարծիքը ազատ և անհակառակելի ըլլալով, կրօնական մասին տարակոյսներ տարածող և ծուռ վարդապետութիւններու առաջնորդներ երեւան ելած կան, այս մասին իրարու հետ մէկ ըլլալին պէտք է, որ արծուոյ նման վրանիս սաւառնող (փէրվանէ տեճմէք) բողոքականաց և իսլամականաց (ճիլվիթ) մըլար վարդապետութիւնները խայտառակելով և կրօնքին պաշտպանելով մէջերնուն մէջ ճանկերնուն որս չկրնան ընել:

«Շատ ուրախ ենք, որ այս անարդ խորհրդով հիւսիսէն հարու շարունակ պտրտող բողոքող և իսլամական միսիօնարները մեր ազգէն որս մը չի կրնալով ձեռնարկն անցունել բան մը չի կրցին շահիլ, բայց մեր Հայ եղբայրներէն շատը երբեմն դրամով, երբեմն խոստանալներով և երբեմն ալ լիցիտով համոզելով որսանին արդեօք մեզի ալ չի գպիր և այս մասին մենք ալ ցաւելու չենք մի:

«Բողոքականք և իսլամեանք նախ Յունաց ազգէն մարդ որսալու շատ ջանք ըրին ու երկար աշխատեցան, վերջապէս չիրաւով բան մը բերցին, երբոր աշխատութիւնն ու ծախքերն պարսպը ելաւ, հայազգի եղբայրներնուն վրայ յարձակեցան, և զանոնք անպատարար գտնալով՝ անոնցմէ շատ անձներ որսացին, և Հայոց ազգը իրը թէ ճամբու վրայ չորս կողմէն բաց պարսկմէն էր, անոր պտուղը մէկ կողմէն բողոքականք և մէկ կողմէն պապականք բերցնելու ուտելու սկսան:

«Մանաւանդ թէ անցեալները (չենք գիտեր ինչ մտօք տղուեցաւ) հայերէն լեզուովու գրով շարագրուած տետրակ մը տեսանք, որուն մէջ տեղ մը հռոմայու Պապը փայտալով անանկ գրեր էր, թէ «Հռոմայի Պապը» բոլոր աշխարհի պատրիարքներէն մեծ է և ամեն եկեղեցիներուն գլուխն է: Եւ ուրիշ ասանց նման անպիտան խօսքեր:

«Շիտակը մենք այս կտորը և ոչ մէկ ժամանակ չենք ընդունիր, և անոր ընդունելութիւնը մեր Հայ եղբայրներնուն ալ արժանի չենք տեսնել, ինչու որ ըստ մեզ ամենէն մեծ պատրիարքը Կոստանդնուպոլսոյ պատրիարքն է և ըստ անոնց լիցիտանայ պատրիարքն է: Եւ աս այսպէս ըլլալով, ինչ զարմանալի բան է որ այս կերպ հակառակ գրքի մը տպագրութեան Հայոց ամենապատիւ սրբազան Պատրիարքը հաճութիւն տուեր է, և ինչ զարմանալի բան է որ թէ Կոստանդնուպոլսոյ և թէ Օսմանիոյ լրագիրներուն և տպագրութեան տետրակներուն հեղինակները լռելով՝ այն գրքին տարածուելուն արդեւ չենք ինչու երբեք այս օրինակ հեղգութեամբ ու անհոգութեամբ աղք մը պատուարել կ'ըրոյ մի: Եւ ասանկ դիպուածներու մէջ Վ. Սրբազան Պատրիարքը Հայոց ազգին գիտուններուն հետ

խորհրդակցելով՝ անանկ վնասակար ու սխալ կարծիքները խախտելու ջանալը իրեն պարտք մը չէ մի, և լրագրի խմբագիր գտնուողներուն պարտքը չէ մի ժամանակին իրենց ազգին իմաց տալով այն տեսակ գիւրքերուն և թուղթերուն ընթերցանութենէն ետ կեցնել:

«Շիտակը մենք հայ ազգը ի սկզբանէ մեր եղբայրը համարելով, և յիշեալ դրքին այն կտորը մեզի ալ գպելուն՝ բոլորովն ներհակ բան ըլլալը խմբընել մեզի պարտք համարելով, յատկապէս լրագիրնուն մէջ անցուցինք, և ասկէ ետեւ պէտք եղածը խօսիլ Հայ լրագիրներուն և տետրակներուն հեղինակացը կը թողուր:

«Եւ որպէս բոլոր պատրիարքներէն էն մեծ կամէն պղտիկ ըլլալուն, և արքայութեան կամ դժուրին բանիքները ձեռքը ունեցած ըլլալուն վրայօր դրեւ հարկ ըլլայ նէ խիստ երկար բան կ'ըլլայ՝ գիտնալով, առայժմ զանց կ'ընենք, հարցուած ժամանակը պատասխանին պատրաստ ըլլալով»:

Այս յօդուածը ինչպէս յայտնի կը տեսնուի, մայրաքաղաքի մէջ անցեալները հրատարակուած տետրակի մը խօսքերուն դէմ բողոք մըն է խիստ քաղաքավարութեամբ և բրիտանական եղբայր սիրութեան հոգեով գրուած: Բայց այս գալիլի և աղիւ զգայմունքներուն հետ կրտսնենք, որ յօդուածին բարեմիտ հեղինակը ոչ միայն մեր ազգին վրայօր տուած որսամական տեղեկութիւնները սխալ աղբիւրներէ քաղեր է դժբաղդաբար այլև բուն իսկ իւր բողոքը կամ գանգաւան ալ սխալ հիման վրայ հաստատեր է:

Ա. Սալին դէմ, այսինքն թիւհալացի Վրմէնոսը մեր նախահայրը կարծելուն վրայ խօսք ընել հարկ չէ, ըստորում անտարակոյս ենք, որ այս սխալ կարծիքին հնարողը յօդուածին արդոյ հեղինակը չիրար ըլլալ, այլ շատ շատ նոր Մալիկաւ Վրմէնա մը ժամանակէ մը ի վեր փորումը՝ Վրմէնի աւերակներուն մէջէն մօտերս գտնուած յաբուգողանորի արձանին հետ այս նորանշան արձանագրութիւնն ալ գտեր ու աւանց հաղորդեր է:

Բ. Սալ կարծիքն է, թէ բողոքականներն ու ճիլվիթները չիրաւով Յունացմէ մարդ որսալ, չորս կողմէն մեր ազգին վրայ ինկեր են և մեծագոյն մասը որսալու ետեւ են եղեր և այլն:

Այս համար ալ համառօտիւ կը պատասխանենք, թէ բողոքականութիւնն ու պապականութիւնը մեր ազգէն որսալի մարդ փաստած են նէ այնչափ ալ ի գուցէ աւելի Յունաց ազգէն որսացած են: Սեր ազգէն բողոքականութեան դաւաճողներուն թիւը խիստ քիչ բան մը ըլլալով և անոնց ալ շատերը մանաւանդ դիվաւորները նորէն իրենց հայրենի սուրբ եկեղեցւոյն ծոցը դարձած և դառնալու վրայ ըլլալով, ինչպէս որ Մատիաղարէն և Իզնիլիսէն եկած վերջին գիրքէն ալ կ'իմանանք, դոհուութիւն Մտուծոյ, այն կողմէն վախ մը չունինք ազգերնուն համար:

Մանաւանդ պապականութեան կողմէն ալ ազգերնիս բնաւ վախնալու բան մը չունի. մանաւանդ ժամանակէ մը ի վեր հռոմէադատան Հայոց մէջ կարգաւորներուն հայրական խնամոց շնորհիւ ծագած ցաւալի դժուրութիւնները՝ ազգերնուն աչքը բաւական բացին, և ամեն մարդ հասկըցաւ, թէ ամեն փայլածը սոկի չէ, և թէ պապական լուծը ոմանց կարծածին չափ քողորջ է, և ոչ հռոմէական Հայոց վիճակը նախանձեղի:

Գ. Յօդուածին հեղինակը՝ Հայոց ազգին կողմէն անցեալները սրբազան Պատրիարքը Հօր հրամանաւ հրատարակուած տետրակ մը յիշեր է, որուն մէջ պապին եկեղեցւոյ գլուխ ըլլալուն վրայօր ջատագովութիւն կայ եղեր և այլն. և ցաւելով կը գտնուատի ամենապատիւ սրբազան Պատրիարքը Հօրէն որ ասանկ մոլորական տետրակի մը հրատարակմանը հաճութիւն տուեր է, և ազգային լրագիրներէն, որ զանկա առանց հերքելու թողուցեր են, որ անոնի:

Բայց այս մասին այն մտորական ըստած տե-
րակերն վրայ խօսեցին առաջ՝ իր պարտաւոր-
մեր ամենապարտիւ սրբազան Ստորիարք Հօր-
նուս վրայօք դուռը ածնեւուն յայտնի սխա-
րըսար ցուցնելու (որուն համար մեծ դժուար-
թիւն չիւրիտի կրեւր), թէ մեր սրբազան Հայ-
րեն պահպանութեանը յանձնուած հոգեւ-
հօտը մէկ ժամանակ անխնամ և անփոյթ թող-
ցած չունի, իր աղքէ մէկ վայրկեան անպատ-
պար պարտեղի մը պէս (ինչպէս մեր արգոյ պա-
տօնակիցը կարծեր է) թողուցած չունի, այլ ըն-
հակառակն իբր ժիր մշակ, գիշեր ցորեկ իր ա-
ղին անփտանդ, անարատ և երջանիկ մնալու
աշխատած է, որուն աղբօլին երախտագէտ ե-
ւ արգօլին կրվայէնք, որ այս մասերուն բնա-
ուրիշ մը յորդորուելու և խրատ առնելու կ-
րօտ չէ, և «ամէն դատում ալ որ ընդհանուր է
հարկաւ ճշմարիտ է»: Բայց թէ ինչպէս եղեր
որ այս ամէն գգուշութեանց գէմաղբին մէջն
ատեն ատեն օտար թշնամիներ պակտս եղա-
ջունին, ասոր կը պատասխանենք. միթէ այն ամ-
մէն պարտեղները, որոնց մէջ երբեմն աղուե-
ներն ու խլուրդները (եէր սըլանը) ցաւալի ա-
ւերմունք կ'ընեն, առանց արթուն մշակի և ա-
ռանց ցանկի (չիթ) մնացած են և Այն աղքէ որ
իր եղբայրներուն խիղճը մարբելու համար անոն-
մարմինը չկրնար խարոյկներու վրայ խորովել, ի-
սկզբանէ աշխարհի այս տեսակ ցաւալի աւեր-
մունք տեսնալէն երբէք դադարած չունի, բայց
աւելի ողորմելին այն աղքէն են, որոնց մէջ այս
տեսակ գէշութիւնները անտեսանելի կամ ան-
գիտելի կերպով մը կը հաստատուին, ըստ որում
մէնք չենք կրնար երկրի վրայ անանկ աղք մը բւ-
լաւուն հաւատալ, որուն կրօնը թշնամեաց յար-
ձակումէն քիչ շատ վնաս չիւրէ: Աստի յերաւել
«շատ անգամ շատ գէշ կը դատէ այն մարդը»
երոյ միմակ իր խելքովը կը դատէ» և թէ որ աշ-
տանկ չէ, մեր արգոյ պաշտօնակիցը ի՞նչպէս կրնայ
աղբային լրագիրներէն ալ գտնագտել իբր ան-
հոգ, իբր ըւռ կեցող և աղբին թշնամիներուն
ցանած մարտութեանցը աղբեցութիւնը ունայր-
ներու չաշխատող, երբոր անոնց ոչ մէկը՝ փոքրիկ
աւելի մը անգամ փախուցած չունի պէտք եղած
աղբարարութիւնները իր աղբին ընելու, այս
կերպ գրուածները նշաւակելու, և այն տեսակ
նենգաւոր թշնամիներէն իր աղքէ հեռու կեցնե-
լու համար ջանալու ։ Թէոր մեր արգոյ պաշտօ-
նակիցը մեր սրբազան Հօրը անհոգ կենալէն և
աղբային լրագրաց այս մասերուն համար ըւռ
կենալէն աղէկ մը ըննութիւն չբրած սկսեր է
գանգատելու (ինչպէս որ յայտնի կ'երեւի),
ստուգիւ նոր հաստատութիւն մը տուած է այն
խօսքին թէ «աւելի դիւրին է ուրիշներուն հա-
մար իմաստուն ըլլալ քան թէ իրեն»:

Պանք հիմա յիշեալ տետրակին վրայօք տալու պատահաննուս :

Ելալիս տետրակ մը մեր մէջ հրատարակուած ու մեզի անձանօթ մնացած ըլլալուն հնարաւորութեանը չենք կրնար հաւատալ : Ուստի կարծեօք կըգտնենք , որ Պէ՛ռպէ՛ռեան պատուելի Եւթիս վարժապետին շարագրածը պիտի ըլլայ , բնորո՞ւմ ասկէց ուրիշ տետրակ մը չի տեսնիր պոպերուն վրայ խօսք ընող , որ պատրիարքական հրամանաւ տպուած ըլլայ :

Այս տեսարանը ուշադրութեամբ կարդացողը
 ուրիշ իմաստ չի գտնէր մէջը, բայց միայն թէ
 պատը ընդ հանուր քրիստոնէական եկեղեցւոյ
 մէկ մասին առաջնորդը կամ եպիսկոպոսական
 ըլլալով, ժոխսանակ նոյն ընդհանուր եկեղեցւոյ
 անդամ և հպատակ հայրապետ՝ ըլլալու, ինք
 զինքը Քրիստոսի եկեղեցւոյն բացարձակ և միշտ
 հեծան գլուխ և տէր կարգեր է սովորական
 ատուածաբանութեամբ, և այս անձոնքն զրու-
 թիւնը խելքի մօտ բերելու համար, իր կարգի-
 նաշնորոն մէկը Կոստանդնուպոլսոյ պատրիարք,
 մէկը Աթոբի, միւսը Ալէքսանդրիոյ, մէկ ուրիշը
 Երուսաղէմի, և որ աւելի ծիծաղելին է, մէկ
 հինգերորդն ալ Ալմիաճնի պատրիարք կամ սուրբ
 Իրիգոր Առաւորչի յաջորդ անուանելով, ասոնց
 ժողովը քրիստոնէական ընդհանուր եկեղեցւոյ
 հայրապետաց ժողով անուանէր է, որուն ինքն
 ալ գլուխ նստելով, անխալտ թիւնը մէկ ձեռքը

Ներդրութիւնն ալ միւս ձեռքը առած՝ Ըստու-
ծոյ արքայութեան գուռները ուղածին պէս կը-
բանայ կը գոցէ և իր այս արտառոց սկզբանցը
գրուի ծռողները մէկ խօսքով արքայութիւն կը
խրկէ և զի ծռողները կամ հաւատարմանութեան
խտրայիներուն կըմատնէ, կամ թէ որ այս ձեռ-
քէն չիգայ, աւելի կարճ ճամբով դժուրքի բոցե-
րուն կըգառապարտէ ։ Ըհա ասոնք են Պ, Պէռ-
պէռեանին շարադրած տետրակին իմաստները ։

Երբ՝ երբոր Հայոց եկեղեցւոյն Հռոմի պապը
ընդհանուր քրիստոնէական եկեղեցւոյ հոյատա-
նախապատիւ մէկ հայրապետը կը ճանչնայ, հա-
ւասար ըստ հոգեւորն ուրիշ ամէն եպիսկոպոսա-
պետաց։ Քայց երբոր Հռոմ այսպէս չի ընդու-
նիր, այլ սրապը՝ Քրիստոսի եկեղեցւոյն անախա-
ղբուի ճանչցնել կ'ուզէ վերջոյիշեալ տարօրինակ
հնարքներով, կը հարցնենք քիչ մը, թէ ասկէց
կ'ենչ հետեւութիւն կ'ելլէ։

Այս առաջիկի եթէ չենք սխալիք :
Պարզ ընդհանուր քրիստոնէական եկեղեցւոյ
նրաւունքները յափշտակելով և խել մը անիրաւ
սրտոնութիւններ ինքզինքին սեպհականելով, ե-
կեղեցւոյ անհնապանդ կը ճամարուի :

Լյանք Պ) , Պէճպէճեանին շարադրած տետրա-
ին խօսքերուն բնական հետեւութիւններն են ,
ը ինքը քաղաքաւարութեամբ լուեր է , և իր
տետրակը կարդացողներուն թողութիւն է մտա-
կերել : Եւայ Աշխատ լրագրին արգել խմբագիրը
աւանականաբար հայերէն չի գիտնալով , չէ
րոյքեր այն տետրակը կարդալ , և ընդհակառակն
արձեւր է , թէ պապին ջատագործութիւնը բոլորէր է ,

Նյութ համառոտ բացատրում թիւներ ընկերւն ետքը
ըստամբ որ վերջգրեալ յօդուածին արդոյ
եղինակը կը փութայ ՚ի սէր ճշմարտութեան
զղելու իր բրած սխալ դատումը, որպէս զի
յս երկու արեւելեան ազգաց մէջ քրիստոնէա-
նն եղայսիրութեան հաստատութեանը դէմ
մթաղգաբար արդէն գտնուած արգելքներուն
այ նոր՝ յաւելուածներ չըլլան :

Քանզի որչափ որ մեկը ալ մեր արդոյ պաշտօն-
ի շին հետ կը խոստովանիւնք, թէ Հայերն ու
այնքը կրճնիւ ամէն քրիստոնէսներէն աւելի
ի մէկու մօտ են, մէջերնին եղած տարբերու-
իւնները քանի մը ծիսական սովորութիւններու
բաբերեալ բաներ են, և թէ իսկ քերին չի
սանաղ տգէտ և անկիրթ մարդ իկ այս ծիսական
տարբերութիւնները առկթ առնելով՝ միայն իրարե-
րէն իշխմանն ու վարչարարել խօսքերով ու վարժապետ-
ութեանն պարտութիւն և ի վրէժն և այլն և

յուր ամենայնիւ ցաւելով կը տեսնենք, որ
պրոտորութիւնը ձգողները խելքերնին չհաս-
լ, տգէտ և անկիրթ մարդիկները չեն, այլ
անոց եկեղեցւոյ վարդապետներն ու քահա-
նանքն են, որ տգէտներուն և անկիրթներուն
տըլ վարմանը օրինակ կուտան :

Րբինսկի համար, երբոր պատահի որ մեր
բն մեղեն մեկը ինչև իցե պատճառաւ Յու-
դեկեղեցւոյն յարիւ ուղեւ, յոյն եկեղեցւոյ
ներք զանկա կրկին կը մկրտեն և և զաւակ,
ընտանիք ունեցող և անոնք երեսի վրայ ձը-
լ և իր քրիստոնէական և մարդկութեան պար-
տութիւնները ոտքի տակ աւնող անդամ
դոց պաշտպանութիւն և ընդունելութիւն
լով, մկրտեւէն ետքը ուրիշ կնիան հետ ալ
լսակեն : Ասկէջ աւելի գայթակղեցուցիչ
նախանձաւորութիւն կրնայ մի ըլլալ, որ
սրիտ հաւատոյ միութիւն և կոծնից սրբութիւն
անսպէս արհամարհել և նախատել է . . . :

ոհ ենք, և պարծանք կրսենք, որ այսպիսի
ստոնէութեան հակառակ վարմունք մը բնա-
ւէք պատահած չէ մեր աղգին «Եկեղեցական-
ուն կողմէն, որոնք Յունաց եկեղեցւոյն
ստեղծութիւնը և պատկը մէկ և ընդունելի ճանչ-
ւի, թէոր անոնցմէ մէկը գայ Հայոց Եկե-
ղոյն յարիւր ուզէ նէ, ինչպէս քանի մը ամիս
սը պատահեցաւ, կամ չեն ընդունիր կամ
ակ քննութիւններ ընելէ ետեւ երբոր ջոն-
ները օրինաւոր պատճառ մը չունենան, ան-
յոնակը կընդունին ամէն կերպիւր գայթակ-
թենէ զգուշանալով:

ունաց եկեղեցականներուն՝ վերայիշեալ վար-
քը աններեւի սրահասուն է իրենց . ինչու որ

պապականք և բողոքականք անգամ այս կրկնակե-
նունքի և կրկնապատկի սովորութիւնները կը պա-
խարակէն իբրեւ մնորոտթիւ։ Այս վատ և զղուեցի
սովորութիւնները վերցնելու համար քանի քանի
անգամ մեր ազգին կողմէն Յունաց գերապա-
տիւ սրբազան Պատրիարքին առաջարկութիւն ե-
ղածն է, բայց դեռ չենք լսած, որ այս մասին
սնտրէնութիւն մը կամ յատուկ կանոնական սահ-
մանադրութիւն մը երկու եկեղեցեաց հայրա-
պետաց հաճութեամբ ՚ի գործ դրուած օրա-

Ընկալելով յուսանք, որ մեր այս բողոքը աւելի արգար և աւելի հիմնաւոր ըլլալով, (Յունաց գերապատիւ սրբազան Վատրիարքիին ուշադրութեանը արժանի կ'ըլլայ, և այս մասին հարկաւոր եղած բարեկարգութիւնները ընելով, երկու աղագաց մէջէն դայթակոտութեան և ատելութեան առիթները կը վերնան : Ան ժամանակը, բայց միայն ան ժամանակը կրնանք յուսալ մեր պաշտօնակիցին փափաքած քրիստոնէական միութեանը, որ մեր ազգին աւբարեւերներուն փափաքն է, և որուն կատարումը գլխաւորապէս իրենց յօժարամտութենէն կախումն ունի :

CA. 64

ԱՐԱԳԻԼ ԵՒ ՕՁ

Առտուանց կանուխ՝ լուսոյած չի լուսոյած ,
 ()ձ մի իր բոյնէն՝ կ'ելլէ քրտնած ,
 Ուղեց վար իջնալ՝ վառարան վառել ,
 Պաղած մարմինը՝ քիչ մը տաքցընել :
 Սկսաւ երթալ՝ շուտ շուտ քալելով ,
 Եղիէտ անդին՝ փայտեր ժողկելով ,
 Փայտերը ժողկեց՝ վառարան վառեց ,
 Քիչ քիչ տաքնալով՝ գլուխը կախեց :
 Այսպէս տաքնալուն՝ շատ ուրախացաւ :
 Ուրախութենէն՝ նստիլ չի կրցաւ ,
 Արագիւն մէկը՝ հոտն որ առաւ ,
 Խնդում երեսով՝ քալել սկսաւ ,
 Վաղելով եկաւ՝ օձին մօտիկեցաւ ,
 Յարգանքներ տալով՝ քովը նստեցաւ ,
 Իարե քեզ կ'ըրայր՝ ի՞նչ կ'ընես կոր հոս ,
 Ասանկ ժամանակ՝ ի՞նչ բան ունիս հոս :
 Ասանկ խօսքերով՝ զանի խաբխսեց ,
 Բայց իրեն մաքէն՝ մեծ դաւ մի լարեց :
 Այս անուշ խօսքերն՝ երկայն չի տևեց ,
 Արագիւն մէկէն անոր վրան վազեց ,

Գլուխն ուժով սխմելով,

Հոգին հանեց ճգմե լուր :

Եւրոպէի նման, կան բազում մարդիկ,
Որոնք երեսանց անուշ կը խօսին,
Ի՛յց սրտերնուն մէջ շատ գէշ կըխորհն.

9. 9. 4 :

ԱՌ. ԱԿ

Սանուկ 'ի գերիս ճաղղին
Իջին 'ի դրախտ երկրբլին .
Հանդէլ առնու մայրն խոնջ
Յախործել հովանւոյ ,
Օլբարթացա գերդ մանկիկն .
Ի բուրաստանն դեղեցիկ ,
Եթող զմայրն իւր և ել
Յնթերակայս անդ ճեմեւ ,
Շուրջ վարդենիք վայելուչ
Կնիւ ճաղկամբ թաթառուչ ,
Յոր գեւմ դեբաւ և մանկանն ,
Գնայր 'ի վայել ճաղկանցն այն .
Մայրն թելագիր որդւոյն իւր
Կթեւ զվարդ կարմրաթոյր .
Չեւ եր մանկանն կթեալ զմի ,
Եւ ճիճ եբարձ սովալի ,
Ետես ղմատունսն քնքուչ
Վիրաւորեալ կար'ի փուշ ,
Երինաոնս՝ վրաց ոսկիք
Սանկանն չեին վաղանցիկ :

Կանխեա՛ն վարդէլ ճննող Դու՛ն
Օգնոտ համբալի որդւոյ քոյ ,
Երբե՛ն զնա մի համբոյր
Եւ յի՛ խրատս բազմաբա՛ւր .
Ուսո՛ ընտրել զգարին
Ու ՚ի բաց թողուլ գիտաւելին :

E. U. S. 9.